

Arrest

nr. 324 627 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees met de Kosovaarse nationaliteit, afkomstig uit Ferizaj, Kosovo. U heeft een bachelordiploma management en informatica. U legde hiervoor een stage af. U trouwde met S. L. (...) (O.V. (...)) waarmee u twee kinderen heeft. In 2022 werd bij uw man acute leukemie vastgesteld. Het was belangrijk om snel een behandeling te zoeken, die jullie vonden in Turkije. U kreeg van de Kosovaarse overheid een financiële ondersteuning van 30.000 euro. Dat was niet genoeg om alle medische kosten te betalen en uw man leende geld bij kennissen en vrienden, u weet niet bij wie precies. Uw man reisde naar Turkije voor zijn behandeling. Na de bevalling van uw dochter, vervoegde u hem samen met uw twee kinderen. De medische kosten in Turkije liepen op. Tegelijkertijd bleek de behandeling niet te werken. Na overleg met uw schoonouders werd er besloten een visum voor Zweden aan te vragen. U reisde in november 2023 kortstondig terug naar Kosovo, waarna u samen met uw gezin op 9 december 2023 via Duitsland naar België reisde. U verzocht om internationale bescherming op 15 december 2023. Na een medische consultatie

in België bleek uw man terminaal ziek te zijn. U reisde samen met uw gezin voor een tweede opinie naar Frankrijk, maar kreeg ook daar hetzelfde nieuws. Uw man wou graag in zijn thuisland sterven, dus reisden jullie op 11 januari 2024 terug naar Kosovo. Uw man overleed op 27 januari 2024. Na het overlijden van uw man geraakte u in een zware depressie. Op aanraden van uw schoonouders ging u een aantal keren naar een psycholoog in Ferizaj. Korte tijd na het overlijden van uw man werd u gecontacteerd door een van de schuldeisers van uw man. U kreeg te horen dat u het geld terug zou moeten betalen. U werd nog meermaals opgebeld door de schuldeisers. U had dit geld echter niet. Uw schoonouders weigerden u te helpen. Uw schoonouders, die bij u inwoonden, gedroegen zich overigens steeds controlerender. Wanneer u naar het graf van uw man wou gaan, kreeg u geen toestemming. U mocht het huis niet meer zonder uw schoonvader verlaten, altijd moest hij erbij zijn. Eind maart 2024 reisde u voor een korte periode naar uw schoonzus in Duitsland. Na terugkeer zette het gedrag van uw schoonouders zich verder. U kon dit niet verdragen en vroeg om meer vrijheid. U kreeg echter te horen dat u zich aan hun regels moest houden, anders zou u wel te weten komen wat er zou gebeuren. U zocht naar een oplossing. U vertelde dat u opnieuw naar uw schoonzus in Duitsland wou reizen, zij had u immers tot rust kunnen brengen. Uw schoonouders gingen akkoord en op 20 mei 2024 verliet u Kosovo samen met uw twee kinderen. U reisde via Duitsland rechtstreeks naar België. U vreest bij terugkeer voor uw eigen leven omwille van uw schoonouders, die ook uw kinderen van u zullen afnemen. Daarnaast vreest u de schuldeisers van uw man. Uw advocaat voegt hier aan toe dat u de corruptie en de georganiseerde misdaad in Kosovo vreest. U moest immers bij uw bevalling betalen voor medische kosten en kreeg tijdens uw stage te maken met een corrupte ambtenaar.

U bent in het bezit van uw origineel Kosovaars paspoort, alsook de paspoorten van uw kinderen.

U legt volgende documenten neer om uw verzoek verder te ondersteunen: uw identiteitskaart, een attest van uw burgerlijke stand als weduwe, enkele attesten van uw Kosovaarse psycholoog, enkele attesten van uw Belgische psycholoog, een kopie van Turkse ziekenhuisfacturen, en een kopie van een artikel over een vrouw die in een opvangcentrum in Ferizaj door haar man vermoord werd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u wenste gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en tolk (Vragenlijst, vraag 3.6, afgenomen op 03.09.2024). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke ambtenaar in het bijzijn van een vrouwelijke tolk.

Wat betreft uw psychologische problemen, u lijdt aan een ernstige depressie, waarvan u enkele medische attesten neerlegt en waarbij in de attesten van 30 juli 2024 en 17 september 2024 wordt gesteld dat deze een invloed kunnen hebben op uw capaciteit om uw verhaal te vertellen, uw psychologische gezondheid voor moeilijkheden zorgt om u te concentreren en een lang interview impact kan hebben op uw psychologische toestand, werden er u bijkomende steunmaatregelen verleend. U werd erop gewezen dat u uw tijd mocht nemen om te antwoorden en een pauze kon vragen wanneer dat nodig was, waarvan u ook gebruik maakte. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd regelmatig gevraagd hoe u zich voelde en of u verder kon gaan met het persoonlijk onderhoud (NPO p. 2, 4, 6). Uit het geheel van verklaringen afgelegd voor het CGVS blijkt voorts dat u uw relaas op zelfstandige en functionele wijze kon uiteenzetten.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Ten eerste maakte u niet aannemelijk dat er voor u geen of onvoldoende bescherming aanwezig zou zijn in Kosovo in geval van problemen met uw schoonouders of de schuldeisers van uw man.

- U heeft de problemen met uw schoonouders en met de schuldeisers van uw man immers nooit gemeld bij de Kosovaarse autoriteiten (NPO p. 8-9). Als de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden.

- De redenen waarom u niet naar de Kosovaarse autoriteiten bent gestapt, kunnen niet weerhouden worden. Ustelde enerzijds dat uw schoonvader kennissen heeft bij de politie, maar meer info kon u echter niet geven. U wist niet wie hij precies kende, en van degene die hij als commandant aansprak wist u niet of hij echt commandant was. Hieruit kan dan ook niet uit besloten worden dat u niet terecht zou kunnen bij de Kosovaarse autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Dat uw schoonvader op de hoogte zou worden gebracht van een aangifte tegen hem is zonder meer een logische praktijk en wijst andermaal niet op onwil van de Kosovaarse autoriteiten om hulp en/ of bescherming te bieden (NPO p. 8). Anderzijds stelde u dat u

niet naar de politie kon stappen omdat u niets kon doen zonder uw schoonvader in de buurt. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u enige bewegingsvrijheid had, daar u tot tweemaal toe het land verliet om naar Duitsland te gaan (NPO p. 9).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden - maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanneming van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en nietgouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Kosovo nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Kosovaarse autoriteiten zich bewust zijn van de problematiek van huiselijk geweld en, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, de afgelopen jaren meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. In september 2010 keurde het Kosovaarse parlement de Wet op Bescherming tegen Huiselijk Geweld goed, samen met een strategie en nationaal actieplan ter bestrijding van het fenomeen. Het doel van de wet was om een reeks van wettelijke maatregelen te voorzien die slachtoffers van huiselijk geweld beschermen. In januari 2014 keurde de regering een actieplan voor de uitvoering van VN-Veiligheidsraad Resolutie 1325 over vrouwen, vrede en veiligheid goed. In december 2016 werden een nieuwe strategie en bijbehorend actieplan voor de bescherming tegen huiselijk geweld voor de periode 2016-2020 aangenomen. De initiatieven van de Kosovaarse overheid hebben er onder andere toe geleid dat tijdens de politieopleiding bijzondere aandacht geschonken wordt aan gendergerelateerd geweld en dat er in elk politiestation een speciale politie-eenheid, een “Domestic Violence Unit”, werd opgericht. De agenten van deze units worden speciaal opgeleid en volgen bijkomende vormen om op efficiëntere wijze om te kunnen gaan met klachten. Met de hulp van de Verenigde Naties werden tevens gemeentelijke coördinatiemechanismen inzake huiselijk geweld (“Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms”) uitgebouwd. De samenwerking tussen de Domestic Violence Units en de Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms verloopt goed, waardoor er steeds meer slachtoffers van huiselijk geweld kunnen rekenen op bescherming/hulp en ondersteuning. In 2018 werd een Nationale Coördinator tegen Huiselijk Geweld aangesteld. Sinds 14 januari 2019 is de vernieuwde

Kosovaarse Strafwet van toepassing waardoor huiselijk geweld en seksuele pesterijen ook volgens de strafwet expliciet als misdrijven erkend worden, en sinds april 2019 is ook een nieuwe strafwetgeving rond huiselijk geweld van kracht. Ofschoon onderrapportering een probleem blijft, hebben sindsdien meer vrouwen gevallen van huiselijk geweld gemeld. De wetswijzigingen hebben geleid tot meer arrestaties, vervolgingen en veroordelingen voor huiselijk geweld. De voorbije jaren werd ook werk gemaakt van de invoering van een geïntegreerde database, raadpleegbaar door politie en parket maar ook door advocaten van slachtoffers en maatschappelijke werkers. Deze laat toe om gevallen van huiselijk geweld beter te monitoren en te vervolgen. Sinds september 2020 is in Kosovo ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld (Istanbul Convention) in werking getreden. In augustus 2021 keurde de regering tevens een wetsvoorstel goed waarbij slachtoffers van huiselijk geweld gratis juridische bijstand aangeboden zullen krijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij een aantal ngo's en vluchthuizen, die slachtoffers opvangen, adviseren en op diverse vlakken bijstaan, dat er nationale telefonische hulplijnen actief zijn en in november 2021 door de OVSE en de Kosovaarse Politie een gezamenlijke bewustwordingscampagne gericht tegen huiselijk geweld werd opgezet. In maart 2022 heeft de Kosovaarse regering een nieuwe Strategie tegen huiselijk geweld met bijbehorend actieplan voor de periode 2022- 2026 aangenomen. Een sleutelprincipe van de strategie is dat het slachtoffer centraal staat. Nog een leidraad van de nationale strategie is de vereiste om een intersectionele benadering te hanteren door de erkenning en aanpak van verschillende factoren die de ervaringen van slachtoffers met geweld beïnvloeden: ras, huidskleur, religie, afkomst, rijkdom, burgerlijke staat, seksuele geaardheid, e.d.m. In april 2022 heeft de politie nieuwe standaardprocedures ontwikkeld en goedgekeurd voor de preventie en behandeling van gevallen van huiselijk geweld, waarin gedetailleerde richtlijnen worden geformuleerd. In oktober 2022 werden nieuwe voorstellen aangekondigd om de Strafwet en Strafprocedurewet aan te passen. Daders van verkrachting, seksuele aanranding en huiselijk geweld zullen, bij goedkeuring van deze aanpassingen, strenger bestraft worden. Op 5 december 2022 hebben de Kosovaarse autoriteiten een Protocol voor de behandeling van gevallen van seksueel geweld gelanceerd met de bedoeling om een alomvattende reactie op slachtoffers van seksueel geweld en gendergerelateerd geweld te helpen standaardiseren, in overeenstemming met artikel 25 van de Conventie van Istanboel. In maart 2023 heeft het parlement een eerste lezing uitgevoerd van een nieuwe Wet over de preventie van en bescherming tegen huiselijk geweld. Deze wet moet de wet van 2010 vervangen en zal voortaan in lijn zijn met de Conventie van Istanboel. Ook wordt gewerkt aan een verhoging van de efficiëntie van het gerechtelijk systeem inzake de afhandeling van zaken van huiselijk geweld.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Ten tweede zijn uw verklaringen omtrent de corruptie die u meemaakte, die u overigens nergens meldde bij de Kosovaarse autoriteiten, en de verwijzing van uw advocaat naar corruptie en de georganiseerde misdaad in Kosovo onvoldoende om voorgaande informatie betreffende de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo te weerleggen (NPO p. 10-11).

Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u de mogelijkheid heeft als alleenstaande vrouw terug te keren naar Kosovo.

- U heeft nog contact met familie, waaronder uw moeder die in Ferizaj woont. U woonde in het verleden reeds bij uw moeder toen uw man in Turkije verbleef (NPO p. 3, 6). Dat u niet bij uw moeder in Ferizaj zou kunnen wonen omdat uw schoonouders of de schuldeisers u daar zouden kunnen vinden, kan gelet op de beschikbare beschermingsmodaliteiten niet weerhouden worden (NPO p. 8).

- Bovendien beschikt u over een bachelordiploma en heeft u reeds in het verleden stage gedaan (NPO p. 4). Verder krijgt u een uitkering als weduwe (NPO p. 10).

- Waar u verwijst naar uw wens om psychologisch opgevolgd te worden, dient vastgesteld dat u reeds in het verleden toegang had tot psychologische bijstand in Kosovo. Uit niets blijkt dat u hier niet opnieuw gebruik van kan maken bij een terugkeer naar Kosovo (NPO p. 5).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit, familiesamenstelling, en aan het feit dat uw man voor medische zorgen naar Turkije ging en uiteindelijk overleed wordt niet getwijfeld. Dat u zowel in Kosovo als in België psychologisch werd/wordt opgevolgd staat evenmin ter discussie. Het artikel dat u neerlegde aangaande een persoon die in een opvangcentrum werd gedood is onvoldoende om de hiervoor genoemde informatie betreffende de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Kosovo te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief redelijkheids- zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht*”. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verwerende partij motiveert dienaangaande als volgt: “*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat u wenste gehoord te worden door een vrouwelijke ambtenaar en tolk (Vragenlijst, vraag 3.6, afgenomen op 03.09.2024). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke ambtenaar in het bijzijn van een vrouwelijke tolk.

Wat betreft uw psychologische problemen, u lijdt aan een ernstige depressie, waarvan u enkele medische attesten neerlegt en waarbij in de attesten van 30 juli 2024 en 17 september 2024 wordt gesteld dat deze een invloed kunnen hebben op uw capaciteit om uw verhaal te vertellen, uw psychologische gezondheid voor moeilijkheden zorgt om u te concentreren en een lang interview impact kan hebben op uw psychologische toestand, werden er u bijkomende steunmaatregelen verleend. U werd erop gewezen dat u uw tijd mocht nemen om te antwoorden en een pauze kon vragen wanneer dat nodig was, waarvan u ook gebruik maakte. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd regelmatig gevraagd hoe u zich voelde en of u verder kon gaan met het persoonlijk onderhoud (NPO p. 2, 4, 6). Uit het geheel van verklaringen afgelegd voor het CGVS blijkt voorts dat u uw relaas op zelfstandige en functionele wijze kon uiteenzetten.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In het verzoekschrift wordt opnieuw verwezen naar de psychische problemen in hoofde van verzoekende partij, doch wordt op geen enkele wijze *in concreto* aangetoond of aannemelijk gemaakt dat verzoekende partij omwille hiervan niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure tot internationale bescherming te doorlopen en om haar asielmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Nergens wordt geconcretiseerd op

welke wijze de aan verzoekende partij verleende steunmaatregelen niet zouden hebben volstaan, noch wordt enige concrete duiding gegeven waar of op welke wijze haar psychische gezondheidstoestand van invloed zou zijn geweest op haar gezegden, laat staan dat aangetoond wordt dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Ook het ter terechtzitting bij aanvullende nota neergelegde attest van een zekere An Claes van de Medische dienst van het Opvangcentrum Park in Hasselt deelt enkel mede dat verzoekende partij een viertal keer een psychologische consultatie heeft gehad binnen deze medische dienst *“waarbij aandacht werd besteed aan de psychische gezondheid en het welzijn van de bewoner”*, dit zonder enige verdere duiding.

Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat haar persoonlijk onderhoud op normale wijze geschiedde, dat regelmatig gepolst werd of verzoekende partij wilde pauzeren en dat er geen ernstige problemen waren. Verzoekende partij was in staat het gesprek te volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop concrete antwoorden formuleren. Er blijkt dan ook uit niets dat zij niet in staat zou zijn geweest om haar asielmotieven op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dient tevens te worden benadrukt dat zij er bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud werd op gewezen dat eventuele problemen dienen te worden gemeld, doch werd noch door verzoekende partij noch door haar advocaat gesteld dat verzoekende partij omwille van haar psychische gezondheidstoestand niet in staat zou zijn om op afdoende wijze te antwoorden op de gestelde vragen.

Verzoekende partij toont gelet op het voorgaande dan ook niet aan dat er nog bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, noch preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet aan hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.5. Bij terugkeer naar Kosovo vreest verzoekende partij voor haar eigen leven omwille van haar schoonouders. Tevens vreest zij dat haar schoonouders haar kinderen van haar zullen afnemen. Daarnaast vreest zij ook de schuldeisers van haar man, die haar meermaals opbelden en eisten dat zij het geld terugbetaalde dat haar man had geleend (notities CGVS, p. 6-7).

2.2.6. De Raad is evenwel vooreerst van oordeel dat een aantal vaststellingen de ernst van de door verzoekende partij voorgehouden problemen met enerzijds haar schoonouders en anderzijds de schuldeisers van haar man danig ondergraven.

Zo dient in de eerste plaats te worden gewezen op het gegeven dat verzoekende partij na haar kort verblijf bij haar schoonzus in Duitsland eind maart 2024 besloot om terug te keren naar Kosovo. Nochtans kende zij op dat moment in Kosovo reeds problemen met zowel haar schoonouders als met de schuldeisers van haar man. Meer bepaald verklaarde zij dat na het overlijden van haar man (op 27 januari 2024) haar schoonouders onmiddellijk meer controlerend optraden ten aanzien van haar, in die mate dat zij geen toestemming kreeg om naar het graf van haar man te gaan alsook het huis niet meer zonder haar schoonvader mocht verlaten (notities CGVS, p.6). Daarnaast werd zij reeds 10 à 15 dagen na het overlijden van haar man meermaals opgebeld door diens schuldeisers, die eisten dat zij het geleende geld zou terugbetalen (notities CGVS, p. 6). Haar schoonouders maakten haar hierbij meteen duidelijk dat ze haar niet zouden helpen en dat de schulden hen niet interesseerden (notities CGVS, p. 9). Indien verzoekende partij daadwerkelijk ernstige problemen kende met haar schoonouders en de schuldeisers van haar man, is het evenwel geenszins plausibel dat zij na haar kort verblijf bij haar schoonzus in Duitsland eind maart 2024 zonder meer zou terugkeren naar Kosovo. Bovendien keerde zij *nota bene* terug naar haar eigen woonst waar tevens de door haar gevreesde schoonouders wonen en waar de schuldeisers van haar man haar wisten wonen (notities CGVS, p. 7-8). Nochtans woont haar moeder ook in Ferizaj, waarbij zij in het verleden reeds woonde toen haar man in Turkije verbleef (notities CGVS, p. 6 en 8; verklaring DVZ, vraag 42).

Verder wijst de Raad op een aantal elementen die de beweerdde controlerende houding van haar schoonouders sterk relativeren. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij tot tweemaal toe de toestemming kreeg om alleen naar haar schoonzus in Duitsland te reizen (notities CGVS, p. 7 en 8), waaruit toch enige bewegingsvrijheid blijkt. Daarnaast is het tevens frappant dat nergens uit blijkt dat haar schoonouders, die volgens verzoekende partij niet zouden weten waar zij thans verblijft (notities CGVS, p. 7), sinds haar vertrek enig initiatief ondernamen om haar te zoeken. Immers gaf verzoekende partij aan dat noch haar moeder noch haar zus door haar schoonouders gecontacteerd werden om naar haar te vragen (notities CGVS, p. 7-8). Zulks is uiterst opmerkelijk in het licht dat verzoekende partij haar schoonouders had gezegd dat ze opnieuw naar haar schoonzus in Duitsland zou gaan, doch rechtstreeks doorreisde naar België zonder haar schoonfamilie en schoonzus hiervan op de hoogte te brengen (notities CGVS, p. 8). Dergelijke passieve houding van haar schoonouders valt geenszins te verenigen met haar bewering dat haar schoonouders haar zouden willen controleren en/of haar kinderen van haar willen afnemen.

Wat betreft haar problemen met de schuldeisers van haar man, acht de Raad het bevreemdend dat haar schuldeisers zich beperkten tot het louter telefonisch contacteren van verzoekende partij doch in de periode tussen het overlijden van haar man (op 27 januari 2024) en haar vertrek uit Kosovo op 20 mei 2024 nooit verdergaande maatregelen troffen teneinde verzoekende partij te dwingen het geld terug te betalen. Integendeel, sinds midden maart 2024 zou verzoekende partij niets meer van hen hebben vernomen, terwijl de schuldeisers haar nochtans wisten wonen (notities CGVS, p. 9). Evenmin had zij er weet van dat haar familie of schoonfamilie nog problemen kenden met de schuldeisers (notities CGVS, p. 9).

Gelet op voorgaande vaststellingen, toont verzoekende partij onvoldoende aan dat haar problemen met haar schoonouders en/of de schuldeisers van haar man van die aard en ernst zijn dat zij bij een terugkeer naar Kosovo omwille hiervan vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet riskeert.

2.2.7. Daarenboven stelt de Raad vast, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met haar schoonouders en/of de schuldeisers van haar man – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten.

Immers blijkt uit haar verklaringen dat zij de problemen met haar schoonouders en met de schuldeisers van haar man nooit meldde bij de Kosovaarse autoriteiten (notities CGVS, p. 8-9). Verzoekende partij geeft geenszins een afdoende uitleg voor haar nalaten desbetreffend. Zij werpt op dat haar schoonvader kennissen heeft bij de politie, doch maakt zulks geenszins hard nu zij hieromtrent geen verdere informatie kan geven. Zij wist niet wie hij precies kende, en van degene die hij als commandant aansprak wist zij niet of hij echt commandant was (notities CGVS, p. 8). In haar verzoekschrift werpt verzoekende partij op dat zij omwille van

haar psychische problemen moeilijkheden heeft om duidelijke en gedetailleerde verklaringen af te leggen, doch de Raad wijst erop dat *supra* reeds werd vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonde dat de aan haar verleende steunmaatregelen niet zouden hebben volstaan om tegemoet te komen aan haar psychische problemen. Dient hierbij tevens te worden benadrukt dat uit de door haar neergelegde psychologische stukken (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 5 en 6; stuk als bijlage bij de aanvullende nota (cf. *supra*)) geenszins kan worden afgeleid dat zij zich in de absolute onmogelijkheid bevindt om haar procedure tot internationale bescherming te doorlopen en om haar asielmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten. In de gegeven omstandigheden is het dan ook geenszins kennelijk onredelijk om van verzoekende partij te verwachten dat zij de door haar beweerde connecties van haar schoonvader bij de politie enigszins hard kan maken aan de hand van concrete elementen. Wat betreft verder haar opmerking dat haar schoonvader op de hoogte zou worden gebracht van een aangifte tegen hem (notities CGVS, p. 8), duidt de Raad erop dat dit zonder meer een logische praktijk is en andermaal niet wijst op onwil van de Kosovaarse autoriteiten om hulp en/of bescherming te bieden. Ten slotte voert verzoekende partij nog aan dat zij niet naar de politie kon stappen omdat zij niets kon doen zonder haar schoonvader in de buurt (notitie CGVS, p. 9), doch dient te worden herhaald dat uit haar verklaringen blijkt dat zij enige bewegingsvrijheid had daar zij tot tweemaal toe het land verliet om naar Duitsland te gaan (notities CGVS, p. 7 en 8).

Verder duidt de Raad nog op de wel degelijk in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden, ook voor slachtoffers van huiselijk geweld. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend immers correct als volgt: “ Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Kosovo – m.u.v. Noord-Kosovo, waar door het massale ontslag van etnisch Servische politieagenten en rechters, procureurs en ander gerechtelijk personeel ten gevolge van hernieuwde spanningen tussen de Servische en de Albanese gemeenschap een veiligheidsvacuüm is ontstaan en de toegang tot justitie sterk beperkt is geworden - maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn. De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policing-strategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanneming van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en nietgouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo. Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Kosovo nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Kosovaarse autoriteiten zich bewust zijn van de problematiek van huiselijk geweld en, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, de afgelopen jaren meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen

van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. In september 2010 keurde het Kosovaarse parlement de Wet op Bescherming tegen Huiselijk Geweld goed, samen met een strategie en nationaal actieplan ter bestrijding van het fenomeen. Het doel van de wet was om een reeks van wettelijke maatregelen te voorzien die slachtoffers van huiselijk geweld beschermen. In januari 2014 keurde de regering een actieplan voor de uitvoering van VN-Veiligheidsraad Resolutie 1325 over vrouwen, vrede en veiligheid goed. In december 2016 werden een nieuwe strategie en bijbehorend actieplan voor de bescherming tegen huiselijk geweld voor de periode 2016-2020 aangenomen. De initiatieven van de Kosovaarse overheid hebben er onder andere toe geleid dat tijdens de politieopleiding bijzondere aandacht geschonken wordt aan gendergerelateerd geweld en dat er in elk politiestation een speciale politie-eenheid, een "Domestic Violence Unit", werd opgericht. De agenten van deze units worden speciaal opgeleid en volgen bijkomende vormingen om op efficiëntere wijze om te kunnen gaan met klachten. Met de hulp van de Verenigde Naties werden tevens gemeentelijke coördinatiemechanismen inzake huiselijk geweld ("Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms") uitgebouwd. De samenwerking tussen de Domestic Violence Units en de Domestic Violence Municipal Coordination Mechanisms verloopt goed, waardoor er steeds meer slachtoffers van huiselijk geweld kunnen rekenen op bescherming/hulp en ondersteuning. In 2018 werd een Nationale Coördinator tegen Huiselijk Geweld aangesteld. Sinds 14 januari 2019 is de vernieuwde Kosovaarse Strafwet van toepassing waardoor huiselijk geweld en seksuele pesterijen ook volgens de strafwet expliciet als misdrijven erkend worden, en sinds april 2019 is ook een nieuwe strafwetgeving rond huiselijk geweld van kracht. Ofschoon onderraportering een probleem blijft, hebben sindsdien meer vrouwen gevallen van huiselijk geweld gemeld. De wetswijzigingen hebben geleid tot meer arrestaties, vervolgingen en veroordelingen voor huiselijk geweld. De voorbije jaren werd ook werk gemaakt van de invoering van een geïntegreerde database, raadpleegbaar door politie en parket maar ook door advocaten van slachtoffers en maatschappelijke werkers. Deze laat toe om gevallen van huiselijk geweld beter te monitoren en te vervolgen. Sinds september 2020 is in Kosovo ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld (Istanbul Convention) in werking getreden. In augustus 2021 keurde de regering tevens een wetsvoorstel goed waarbij slachtoffers van huiselijk geweld gratis juridische bijstand aangeboden zullen krijgen. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij een aantal ngo's en vluchthuizen, die slachtoffers opvangen, adviseren en op diverse vlakken bijstaan, dat er nationale telefonische hulplijnen actief zijn en in november 2021 door de OVSE en de Kosovaarse Politie een gezamenlijke bewustwordingscampagne gericht tegen huiselijk geweld werd opgezet. In maart 2022 heeft de Kosovaarse regering een nieuwe Strategie tegen huiselijk geweld met bijbehorend actieplan voor de periode 2022- 2026 aangenomen. Een sleutelprincipe van de strategie is dat het slachtoffer centraal staat. Nog een leidraad van de nationale strategie is de vereiste om een intersectionele benadering te hanteren door de erkenning en aanpak van verschillende factoren die de ervaringen van slachtoffers met geweld beïnvloeden: ras, huidskleur, religie, afkomst, rijkdom, burgerlijke staat, seksuele geaardheid, e.d.m. In april 2022 heeft de politie nieuwe standaardprocedures ontwikkeld en goedgekeurd voor de preventie en behandeling van gevallen van huiselijk geweld, waarin gedetailleerde richtlijnen worden geformuleerd. In oktober 2022 werden nieuwe voorstellen aangekondigd om de Strafwet en Strafprocedurewet aan te passen. Daders van verkrachting, seksuele aanranding en huiselijk geweld zullen, bij goedkeuring van deze aanpassingen, strenger bestraft worden. Op 5 december 2022 hebben de Kosovaarse autoriteiten een Protocol voor de behandeling van gevallen van seksueel geweld gelanceerd met de bedoeling om een alomvattende reactie op slachtoffers van seksueel geweld en gendergerelateerd geweld te helpen standaardiseren, in overeenstemming met artikel 25 van de Conventie van Istanboel. In maart 2023 heeft het parlement een eerste lezing uitgevoerd van een nieuwe Wet over de preventie van en bescherming tegen huiselijk geweld. Deze wet moet de wet van 2010 vervangen en zal voortaan in lijn zijn met de Conventie van Istanboel. Ook wordt gewerkt aan een verhoging van de efficiëntie van het gerechtelijk systeem inzake de afhandeling van zaken van huiselijk geweld.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet."

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Kosovaarse overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Kosovo werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het

lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Tijdens haar persoonlijk onderhoud verwees verzoekende partij nog naar de corruptie die zij in Kosovo meemaakte en haar advocaat verwees op het einde van dit onderhoud eveneens naar de corruptie en de georganiseerde misdaad in Kosovo (notities CGVS, p. 10-11). Ook in het verzoekschrift wordt uitvoerig gewezen op de corruptie en de georganiseerde misdaad in Kosovo. De Raad onderstreept evenwel dat hiermee geenszins afbreuk wordt gedaan aan bovenstaande vaststellingen inzake de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Kosovaarse overheden. Immers wordt erkend dat er nog hervormingen nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, en dat er ook voor wat betreft het bestrijden van huiselijk geweld nog heel wat ruimte voor verbetering is, doch neemt dit niet weg dat uit het geheel van de door verwerende partij bijgebrachte informatie niettemin blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen en dat de Kosovaarse autoriteiten ook inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Door verzoekende partij wordt geen concrete, andersluidende informatie bijgebracht die hierop een ander licht werpt. Dient ten slotte nog te worden benadrukt dat verzoekende partij ook de corruptie die zij meemaakte – zij geeft hierover aan dat zij bij haar bevalling moest betalen voor medische kosten alsook dat zij tijdens haar stage te maken kreeg met een corrupte ambtenaar (notities CGVS, p. 10-11) – nergens aankaarte in Kosovo (notities CGVS, p. 11). Voormelde elementen volstaan dan ook allerminst om aan te tonen dat het verzoekende partij in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog lijkt te stellen dat haar kwetsbaar profiel, met name een weduwe en alleenstaande moeder met psychische problemen die geen toegang heeft tot financiële middelen, haar vermogen om in Kosovo adequate bescherming te zoeken beperkt, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geenszins afdoende aantoonde dat zij omwille van voormelde elementen niet in staat zou zijn om beroep te doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uit de door haar bijgebrachte psychologische stukken blijkt althans nergens dat haar psychische gezondheidstoestand van die aard is dat zulks niet van haar kan worden verwacht. Voorts dient erop te worden gewezen dat verzoekende partij nog steeds contact heeft met haar familie in Kosovo, waaronder haar moeder die in Ferizaj woont (notities CGVS, p. 8). Zoals hierboven reeds opgemerkt, woonde verzoekende partij in het verleden reeds bij haar moeder toen haar man in Turkije verbleef (notities CGVS, p. 3 en 6). Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat zij bij een terugkeer naar Kosovo niet zal kunnen rekenen op de hulp van en ondersteuning door haar lokale netwerk. Verder blijkt uit haar verklaringen tevens dat zij een uitkering krijgt als weduwe (notities CGVS, p. 10). Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat verzoekende partij een 31-jarige hoger opgeleide vrouw betreft die in het verleden reeds stage deed. Ook het feit dat zij als alleenstaande moeder samen met haar twee minderjarige kinderen Kosovo ontvluchtte om alhier een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wijst erop dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van enige zelfredzaamheid. Verzoekende partij toont dan ook allerminst aan dat haar persoonlijke situatie van die aard is dat zij niet in staat is om beroep te doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten.

Dient inzake haar psychische problemen nog te worden opgemerkt dat zij reeds in het verleden toegang had tot psychologische bijstand in Kosovo en dat uit niets blijkt dat zij hier niet opnieuw gebruik van kan maken bij een terugkeer naar Kosovo (notities CGVS, p. 5).

De Raad onderstreept dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, minstens dat hij daartoe enige poging onderneemt. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat verzoekende partij zulks heeft nagelaten en hiervoor geen afdoende verklaring biedt.

2.2.8. Wat betreft nog de theoretische uiteenzetting in het verzoekschrift waarbij, onder verwijzing naar UNHCR-richtlijnen en rechtspraak van het EHRM, het Hof van Justitie en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, benadrukt wordt dat het objectief risico primeert op eventuele onduidelijke

verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas, dat er sprake is van een gedeelde bewijslast en dat er op verwerende partij een samenwerkingsplicht rust, wijst de Raad er evenwel op dat dergelijke louter theoretische uiteenzetting geenszins afdoende is om een ander licht te werpen op de hierboven gedane vaststellingen. Verzoekende partij dient haar nood aan internationale bescherming *in concreto* aan te tonen, alwaar zij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft.

2.2.9. De bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. Immers treedt de Raad verwerende partij bij waar deze hieromtrent in de bestreden beslissing als volgt motiveert: *“Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit, familiesamenstelling, en aan het feit dat uw man voor medische zorgen naar Turkije ging en uiteindelijk overleed wordt niet getwijfeld. Dat u zowel in Kosovo als in België psychologisch werd/wordt opgevolgd staat evenmin ter discussie. Het artikel dat u neerlegde aangaande een persoon die in een opvangcentrum werd gedood is onvoldoende om de hiervoor genoemde informatie betreffende de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Kosovo te weerleggen.”*

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 4 november 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.14. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT